

داستان‌های پیامبر خدا و رسول

بنده فرمانبر خدا و رسول

امام باقر علیه السلام روایت کرده است که اموالی از غنایم جنگی به حضرت علی علیه السلام

رسید و حضرت آن‌ها را در اختیار حضرت زهرا علیه السلام قرار داد. آن بزرگوار با مقداری از آن اموال، پرده‌ای برای خانه و با بقیه آن زیورهایی برای خود خریداری کرد. در آن زمان رسول خدا علیه السلام در مسافت بود. از برنامه‌های منظم آن حضرت این بود که در آستانه مسافرت‌هایش، آخرین کسی که با او خداخاطلی می‌کرد فاطمه علیه السلام بود و در بازگشت نیز ابتدا به سراغ دخترش می‌رفت. در بازگشت از این سفر نیز رسول خدا علیه السلام به خانه زهرا علیه السلام رفت. حضرت فاطمه علیه السلام با خوشحالی از پدر استقبال کرد. چشم پیامبر علیه السلام که به پرده نو و زیورها افتاد، نشستن را طول نداد و با یک نگاه (معنادار) به دخترش، خانه را ترک کرد.

فاطمه علیه السلام با مشاهده این برخورد، سخت اندوهگین شد و بلافضله پرده را از جای کند، زیورها را نیز از دستش بیرون آورد و به فرزنداتش حسن علیه السلام و حسین علیه السلام داد و فرمود: این‌ها را نزد پدرم ببرید و بگویید: «در هر راه که صلاح می‌دانی مصرف کن». عزیزان زهرا علیه السلام نزد رسول خدا علیه السلام رفتند و پیام مادر را ابلاغ کردند. حضرت آنان را بوسید، در آغوش گرفت و روی زانوی خود نشاند و زیورها را قطعه قطعه کرد و آن‌ها را میان اهل صفة تقسیم نمود. پرده را نیز به چند نفر از آنان که لباس نداشتند، داد تا با پارچه آن، لباسی تهیه کنند. آن حضرت سپس فرمود: خدا فاطمه علیه السلام را رحمت کند، همانا خداوند در برابر این (انفاق و ایثار) لباس‌های بپشتی بر او خواهد پوشاند و او را به زیورهای بپشتی مزین خواهد ساخت.

انما فاطمه بعضه منی یؤذینی ما آذها
فاطمه پاره تن من است، آنچه وی را آزار دهد مایه آزار من نیز می‌شود.
حضرت محمد علیه السلام

به مناسب سالروز شهادت
حضرت فاطمه زهرا علیه السلام

الله علیکم السلام

بهترین هدیه از بیتین پدر

«بن شهر آشوب» از «زهرا» روایت کرده است که: فاطمه^ع دختر رسول خدا^ع از بس با آسیاب دستی کار کرده بود آثار آن در دستهای مبارکش پیدا بود، علی^ع نیز بدنش به علت کشیدن مشک آب بر دوش خود آزده بود. روزی امیرمؤمنان^ع به همسر گرامی اش، زهرا^ع فرمود: به حضور پدر بزرگوارت برو و بخواه تا از میان اسیران جنگی برای ما خادمی بفرستد. فاطمه^ع شرفیاب محضر رسول خدا^ع شد، سلام کرد و بدون هیچ درخواستی بازگشت. علی^ع از او پرسید: چه کردی؟ عرض کرد: به خدا^ع هیبت رسول خدا^ع نگذاشت (در این مورد) با او سخنی بگوییم. امیرمؤمنان^ع خود به همراه فاطمه^ع خدمت پیامبر^ص مشرف شد، رسول خدا پرسید: برای کار و درخواستی اینجا آمدید؟ علی^ع عرض کرد: خادمی برای کمک در کارهای زندگی خواهیم پیامبر^ص فرمود: من این اسیران را می فروشم و پول آن را در راه رفع نیازمندی های مستمندان

اهل سفه به مصرف می رسانم (که در شرایطی خیلی بدتر از شما زندگی می کنند). سپس رسول خدا^ع تسبیح معروف «حضرت زهرا^ع» را به آن بزرگوار یاد داد.

شاید یکی از اسراری که موجب شد رسول خدا^ع در آن موقعیت، این تسبیح را زهرا^ع هدیه کند این باشد که تسبیح حضرت زهرا^ع در بردارنده بهترین ذکرهاست و ذکر و یاد خدا مایه آرامش و اطمینان قلب است و تحمل سختی ها و ناملایمات را برای انسان آسان می کند.

مرحوم علامه مجلسی در فضیلت و کیفیت تسبیح حضرت فاطمه^ع نزدیک سی روایت با سندهای گوناگون ذکر کرده است و نیز از علامه حلی در کتاب «منتھی المطلب» آمده است که: «تسبیح حضرت زهرا^ع بهترین ذکرهاست و همه اهل داشت بر استحباب آن اتفاق نظر دارند».

تسبیح حضرت زهرا^ع در تعقیب هر نمازی برای من از هزار رکعت نماز در هر روز دوست داشتنی تر است.»

امام صادق^ع

در کلاس درس پدر

حاکم نیشابوری از یکی از اصحاب رسول خدا^ع نقل کرده است که: روزی آن بزرگوار به خانه دخترش، فاطمه^ع رفت. حضرت زهرا^ع گردنبندی از طلا در دست خود گرفته بود و به پدر بزرگوارش (که آثار سوال از سیمای مبارکش ظاهر بود) عرض کرد: همسر، علی^ع این گردنبند را به من هدیه داده است، رسول خدا^ع فرمود: فاطمه جان! آیا دوست داری مردم بگویند: فاطمه، دختر محمد (رسول خدا^ع) است (و تو را با این عنوان بشناسند) و در دست تو زنجیری از آتش باشد؟ پیامبر^ص این جمله را فرمود و بدون درنگ از خانه زهرا^ع بیرون رفت. بزرگ بانوی چهان اسلام بالا فاصله با آن زنجیر طلایی بردهای خرد و وی را در راه خدا آزاد کرد.

آن حضرت با این واکنش زهرا^ع مسرو شد.

ما لا ولیائی والهم بالدنيا ان الهم يذهب حلاوه مناجاتي من قلوبهم دوستان رما با اهتمام وزین به دنيا چه کار؟ همانا اين اهتمام شيرين مناجاتيم را از دلهای آنها می برد.

حدیث قدسی

خندم بر مرگ!

مرحوم مجلسی از صحابه بخاری، مسلم و احمد از عایشه حکایت کرده است که: در آخرین روزها (و شاید آخرین ساعت های) زندگی رسول خدا^ع که آن بزرگوار در بستر بیماری افتاده بود، دخترش فاطمه^ع در کنار بستر پدر نشسته بود. پیامبر^ص در گوش آن دختر یگانه، رازی گفت که او را گریان ساخت. بعد از اندکی راز دیگری به زهرا^ع فرمود که او را خندان و متبعم کرد. سبب این گریه و خندنه را از حضرت صدیقه طاهره پرسیدند، پاسخ داد: در اولین بار، پدر بزرگوارم به من خبر داد که به زودی به عالم بالا رحلت خواهد فرمود. برای این بود که من گریستم. اما بار دوم به من خبر خواهیم شد، لذا خنیدم.

سابقاً الى منازلكم التي امرتم ان تعمروها...
به سوی خانه هاتان که به شما دستور آبادی اش را داده اند (خانه آخرت) بر یکدیگر پیشی گیرید.

حضرت علی^ع

آملاه برای دیدار محبوب

«سلمی» همسر ابو رافع می گوید: در همان روزی که حضرت فاطمه^ع از دنیا رفت، (جند ساعت) قبل از ارتحال به من فرمود: آبی برایم آماده کن. برای آن حضرت آب آوردم و او بهترین وجهی غسل دادن چرا خواست لباس های تمیز و تو او را برایش بیاورم. من نیز آنها را برای آن بزرگوار بردم. پوشید و به اتاق خودش رفت و فرمود: رختخواب مرا وسط اتاق پهن کن، حضرت روحی رختخواب رو به قبله خواهید، دست مبارک را درآورد و برشکستگی پهلو و... اطلاع یابد! زیرا طبق مشهور حضرت زهرا^ع علی^ع را از این قضیه مطلع نساخته بود والله العالم. و بدئم تمیز است. (هنگام غسل) لباس هایم را بیرون نیاورید و آن گاه جان به جان آفرین تسليم کرد.

بعد از آمدن امیرمؤمنان^ع من سخنان فاطمه^ع را درباره بیرون نیاوردن لباس هایش عرض کرد. حضرت فرمود: (هنگام غسل) لباس هایش را

اشرف الغنا ترك المني

شریف ترین بی نیازی و انهاد آرزو هاست.

حضرت علی^ع